

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Øieblikket Nr. 4

Citation: Kierkegaard, Søren: "Øieblikket Nr. 4", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-oi4-txt-shoot-id598f1964-c4db-41bc-b4fe-a9c5d0fa3c05.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det Officielle - det Personlige

Du som læser dette, tænk Dig følgende Tilfælde. Der kommer til Dig et Menneske, som (uden paa nogen Maade at bibringe Dig Forestillingen om at være afsindig) stille, alvorlig, dog dybt rystet siger til Dig »beed for mig, o beed for mig«: ikke sandt, det vilde gjøre et næsten forfærdeligt Indtryk paa Dig. Og hvorfor? fordi Du selv personligt fik Indtrykket af en menneskelig Personlighed, der formodentligen maatte kæmpe den yderste Kamp med en personlig Gud, siden det kunde falde ham ind at sige til et andet Menneske: beed for mig, beed for mig.

Naar Du derimod læser f. Ex. i et »Hyrdebrev«: Brødre, indeslutter os i Eders Forbønner, ligesom vi uafadeligen Nat og Dag beder for Eder og omfatter Eder i vore Forbønner - hvoraf kommer det, at dette formodentligen slet intet Indtryk gjør paa Dig? mon ikke deraf, at Du uvilkaarligt fatter en Mistanke, om dette ikke er Formular, Ramse, officielt, af en Haandbog eller af en Spilledaase. Ah! Det Officielle kan man ikke sige om, at det har en ubehagelig Afsmag, nei, det Modbydelige ved det Officielle er, at man bliver saa uendelig flau derved eller deraf, fordi det smager af Ingenting, fordi det, at jeg skal bruge et gammeldags Udtryk, smager ligesom at række Tungen ud af Vinduet og faae et Smæk over den.

Og da nu den Mand, hvem Staten sidst har engageret til som Hyrde at gaae i Fløiel for at forkynde, at Jesus Christus levede i Armod og lærte følg mig efter, da Biskop Martensen formodentligen har besluttet af al Magt at kæmpe - for det Officielle - mod Secter og Kjætterier o. s. v. og da der desuden er Hundreder i det Officielles Tjeneste: saa kan det jo vel gjøres fornødent, at der dog idetmindste er Een, som tager sig af det Officielle. Jeg tør i denne Henseende ikke vente nogen Ansættelse fra Statens Side, snarere maaskee - mellem os sagt - fra vor Herres Side. Thi, troe Du mig, der er Intet, der er Gud saa modbydeligt, intet Kjætteri, ingen Synd, Intet ham saa modbydeligt som det Officielle. Og det kan Du let forstaae; thi da Gud er et personligt Væsen, kan Du vel begribe, hvor modbydeligt det er ham, at man vil tørre ham om Munden med Formularer, opvarte ham med officiel Høitidelighed, officielle Talemaader o. s. v. Ja, just fordi Gud er i eminenteste Forstand Personlighed, idel Personlighed, just derfor er det Officielle ham uendelig langt modbydeligere end det er en Kvinde at opdage, at der fries til hende efter - en Formularbog.